

Людство

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Вечори, розіп'яті на обрії жахнім.
В болотах відбили тугу і благання;
В болотах, мов в дзеркалі сумнім.
Стигне кров вечірнього смеркання.
Вечори, розіп'яті на обрії жахнім!

Пастухи ідуть дорогами рівнин,
Череда свої женуть до водопою.
Смерть зійшла вечірньою добою!
І встає Голгофа у вінку з тернин
Під похмурою небесною імлою.

Вечори, розіп'яті на зламаних хрестах,
Затаїли стогін і страждання;
І немає більш надій в людських серцях,
Бо стоять на водах чорного смеркання
Вечори, розіп'яті в кривавих небесах!

Джерело: Державне видавництво художньої літератури, Київ, 1946.

Переклад: Микола Терещенко